

РЕШЕНИЕ

№ 4721

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3490** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на УД „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № 980 от 27.02.2023 г. по н.а.х.д. № 8532/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 97-ти състав, с което се потвърждава Наказателно постановление (НП) № Р-10-168/07.06.2022 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 273, ал. 5, т. 1 предл. първо от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 153, ал. 1 Наредба № 44 във връзка с чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди се, че въззивният съдът не е обсъдил всички доказателства по делото, както и всички изтъкнати от дружеството възражения и доводи, като например писмо с изх. РГ-08-25-42/01.03.2022 г. на КФН, с което се признава, че дружеството е привело дейността си в съответствие

с изискванията за ликвидност. Така касаторът счита, че деянието е несъставомерно, а доводите на въззивния съд в подкрепа на обратната теза за незаконосъобразни. Твърди се, че съдът не е обсъдил направеното с жалбата срещу НП възражение за приложимост на процедурата по чл. 92, ал. 3 от ЗДКИСДПКИ. Счита, че по аргумент от чл. 90, ал. 10 във връзка с чл. 92, ал. 3 от ЗДКИСДПКИ за да се осъществи състава на нарушението първо КФН следва да даде указания на дружеството и срок за отстраняване на несъответствията, като едва след изпълнение на указанията срок, следва да се пристъпи към ангажиране на административнонаказателна отговорност. Твърди се, че в случая КФН с искане № 9 от 26.11.2021 г. е дала указания на дружеството за коригиране на ОАКАЛ, като в срока касаторът е изпълнил посочените в писмото указания. Изтъква, че законодателят в разпоредбата на чл. 92, ал. 3 от ЗДКИСДПКИ изрично е допуснал, че при изготвянето на ОАКАЛ е възможно допускането на технически грешки, което налага извода, че след като нарушението е било отстранено, не са били изпълнени условията за налагане на имуществената санкция. Наред с това твърди, че при преценката за приложимост на чл. 28 от ЗАНН въззивният съд не е взел предвид наведените смекчаващи обстоятелства. Излага съображения, че определената имуществена санкция е явно несправедлива. Допълнителни съображения се съдържат в депозирана по делото писмена защита.

Ответникът – заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез юрисконсулт Г., оспорва жалбата. Излага съображения по същество в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14 - дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Въззивният съд въз основа на писмените доказателства и събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя, е приел за установено от фактическа страна следното:

При проверка на постъпил в КФН с писмо вх. № РГ-08-00-10/09.04.2021 г. ОКАЛ към 31.03.2021 г. от УД „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД е установено, че в отчета за финансово състояние към 31.03.2021 г. дружеството е отчетло текущи задължения, а в ОКАЛ към същата дата няма класифицирани задължения с падеж до три месеца. В тази връзка с писмо от 05.08.2021 г. КФН е изискал коригиран ОКАЛ към 31.03.2021 г., в който да се включат и горепосочените задължения. В хода на извършената проверка съгласно заповед 3-228 от 09.09.2021 г. на зам.председателя на КФН с

искане № 9 от 26.11.2021 г. от УД е изискано да представи коригирани отчети за капиталова адекватност и ликвидност към всяко едно тримесечие през 2019 г., и 2020 г., като всички задължения се класифицират правилно съгласно техния падеж. На 01.12.2021 г. в КФН УД е представило коригиран ОКАЛ, от който се установило, че дружеството разполага с парични средства по безсрочни влогове в банка в размер на 2774 лв., като не е инвестирало в държавни ценни книжа, ипотечни и общински облигации и не притежава парични средства на каса. Констатирано било също така, че към 31.03.2020 г. отчетените задължения с падеж до 3 месеца са в размер на 92 337 лв., като същите включват задължения към доставчици в размер на 62 085 лв. задължения, 14 402 лв. възнаграждения, 13 167 лв. за осигурителни предприятия и данъчни задължения в размер на 2 683 лв. Така при преглед на съотношението между капиталовата адекватност и ликвидност в изготвения ОКАЛ към 31.02.2020 г. се установило, че УД не отговаря на изискванията за ликвидност, доколкото минималните ликвидни средства на дружеството са в размер по-малък от текущите му задължения с падеж до 3 месеца, като съотношението между тях е 3 процента, при минимална изискуемост 100 процента. За така констатираното при извършената проверка на УД е съставен АУАН № Р-06-3/19.01.2022 г. за нарушението на чл. 153, ал. 1 от Наредба 44 и издадено НП, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв.

За да потвърди обжалваното наказателно постановление, решаващият състав на Софийски районен съд е приел, че нарушението е безспорно установено, не са допуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН, респ. при издаване на наказателното постановление, извършването на нарушението е безспорно установено, правилно е приложен материалният закон и законосъобразно е наложена имуществената санкция, като не са налице основания случаят да бъде определен като маловажен.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на въззивния съд и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към мотивите на това решение, като следва да допълни следното:

Обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата. Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на нарушението.

Съответен на установените фактически обстоятелства е изводът на въззивния съд, че АУАН е съставен в съответствие с изискванията на чл. 42 от ЗАНН, както и че НП отговаря на изискванията за съдържание съобразно чл. 57 от ЗАНН.

С разпоредбата на чл. 90, ал. 10 от ЗДКИСДПКИ е предвидено задължение за управляващото дружество да отговаря на капиталови изисквания и да поддържа минимални ликвидни средства, определени с наредба. Видно от разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от Наредба № 44, управляващото дружество следва да поддържа минимални ликвидни средства, включващи парични средства в размер не по-малък от размера на текущите си задължения с падеж до 3 месеца. В случая е безспорно се установява, че към 31.03.2021 г. минималните ликвидни средства на дружеството са в размер, по-малък от текущите му задължения с падеж до 3 месеца, което означава, че е

нарушено изискването по чл. 90, ал. 10 ЗДКИСДПКИ. Последващото привеждане на финансовите показатели в съответствие с изискванията на чл. 153, ал. 1 от Наредбата е ирелевантно и не обосновава обратния извод. Това е така, тъй като към датата на нарушението 31.03.2021 г. задълженията на УД с падеж до 3 месеца надхвърлят минималните ликвидни средства със 6 563 лв., която сума не може да бъде определена като незначителна.

Доводите на касатора за приложимост на процедурата по чл. 92, ал. 3 ЗДКИСДПКИ са неоснователни, тъй като съгласно посочената разпоредба, при констатирани непълноти и други несъответствия с изискванията на закона, включително с Международните стандарти за финансови отчети, допуснати в отчетите за капиталова адекватност и ликвидност, както и във финансовите отчети, регистри и други счетоводни документи, заместник-председателят изпраща съобщение и определя срок, в който управляващото дружество е длъжно и да ги отстрани. Следователно процедурата касае единствено непълноти и несъответствия, които са допуснати в отчетите за капиталова адекватност и ликвидност и които могат да се отстранят от дружеството. Неподдържането на минимални ликвидни средства в размер не по-малък от размера на текущите си задължения от управляващото дружество не е непълнота, допусната в отчета, а неизпълнение на законовото изискване на чл. 90, ал. 10 ЗДКИСДПКИ за поддържане на минимални ликвидни средства. Дружеството не е санкционирано за непълноти в отчета, респ. за несъответствия в данните, т.е. за документални пропуски и грешки, а за неизпълнение на изискването за поддържането на минимални ликвидни средства към 31.03.2021 г. Ето защо е ирелевантно за съставомерността на нарушението приложеното по делото от касатора писмо на КФН с изх. № РГ-08-25-42/01.03.2022 г. и доколкото същото касае откритото производство за отнемане на лиценз за извършване на дейност като управляващо дружество на УД „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД. Противно на разбирането на касатора настоящият съдебен състав не намира, че в писмото се съдържа признание на КФН за това, че дружеството е привело дейността си в съответствие с приложимите изисквания за ликвидност. Напротив с писмото освен изпълнението на дадените препоръки в резултат на приключилата проверка се дават допълнително указания за предприемане на действия за привеждане на дейността на УД в съответствие с нормативните изисквания. В този смисъл не се споделят възраженията на касатора за несъставомерност на деянието, нито пък оплакването за допуснато нарушение от въззивния съд във връзка с необсъждането на писмото, тъй като в него не се съдържат конкретни факти и обстоятелства, които да са относими към извършеното нарушение. Предвид изложеното съдът приема, че нарушението е безспорно доказано, като при съставянето на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да бъдат основания за отмяна на НП.

Споделим е изводът на въззивния съд за липса на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Процесният случай на административно нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид, нито се отличава със значителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Случаят не би могъл да бъде квалифициран, като маловажен. Нарушението касае изискванията за капиталовата адекватност и ликвидността на управляващите дружества, като в случая се изразява в неспазване на едно от основните изисквания, гарантиращи ликвидността. С извършеното нарушение дружеството е създадо опасност за финансовата си стабилност, което обстоятелство

не може да обоснове по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, следователно не е маловажен случай.

Настоящият съдебен състав намира наложената санкция за законосъобразна и справедливо определена, доколкото е в размер на установения минимум от 1000 лв., за такъв вид нарушения.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

Своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение при този изход на спора следва да бъде уважено. Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, размерът следва да бъде определен, по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер от 100 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд С. – град, XVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 980 от 27.02.2023 г. по н.а.х.д. № 8532/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 97-ти състав.

ОСЪЖДА УД „Инвест Фонд Мениджмънт“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор разноси в размер на 100 (сто) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.